

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/242/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613200813
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4613200813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľky: K.. K. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., I. N. XXXX/XX, proti odporcovi: FIRO - tour s. r. o. so sídlom Bratislava, Obchodná 12, IČO: 36 356 441, zastúpený JUDr. Dušanom Dudášom, advokátom so sídlom Bratislava, Vyšehradská 14, o zaplatenie 213,33 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 13. júna 2013 č. k. 7C/92/2013-162, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti
potvrzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol. Konanie v časti bodu 2. návrhu "agresívnych obchodných praktík" "spočívajúcich napríklad v neoznámení zmeny podstatnej podmienky zájazdu a tým zamedziť spotrebiteľovi využiť jeho právo na odstúpenie od zmluvy, a tiež" zastavil. Rozhodol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 741a, § 741b ods. 1, § 741i ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 8 ods. 1 písm. f), ods. 3 zák. č. 281/2001 Z. z., § 5 ods. 1, § 7 ods. 1, 2, 4, § 8 ods. 1, 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a na základe vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľka so zástupcom odporcu uzatvorila dňa 30. 08. 2012 zmluvu o obstaraní zájazdu č. 3766868, ktorej predmetom bol zájazd do Španielska - Andalúzia v termíne od 01. 09. do 12. 09. 2012 so spolucestujúcim K. F.. Ubytovanie malo byť v hoteli Playalinda, stravovanie polpenzia. Cena na jednu dospelú osobu predstavovala 320 eur + letiskové poplatky 180 eur, spolu 500 eur na osobu, teda navrhovateľka zaplatila za dve osoby sumu 1.000 eur. K zmluve boli pripojené všeobecné obchodné podmienky. Navrhovateľka hneď na druhý deň po prilete do Španielska spísala so zástupcom odporcu reklamačný protokol, v ktorom vytýkala jednak to, že im bol poskytnutý iný hotel ako je uvedený v zmluve, a jednak to, že v danej oblasti sa nenachádza piesková pláž, ale kamienková. Oba uvedené dôvody predstavujú aj základ žaloby, nakoľko odporca nevyhovel navrhovateľkou uplatnenej reklamácií, v ktorej žiadala vrátenie 1/3 z ceny zájazdu, t.j. sumy 213,33 eura. Čo sa týka prvého dôvodu uplatnenej reklamácie, z dokazovania vyplynulo, že odporca sa dňa 01. 09. 2012 z oznámenia generálneho riaditeľa španielskej siete hotela Playa dozvedel, že dôjde k predčasnému uzatvoreniu hotela Playalinda dňa 02. 09. 2012 s tým, že rezervácie ovplyvnené uzatvorením môžu byť presunuté do hotela Playasol, ktorý je hotelom rovnakej kategórie menej ako 50 m od pôvodného hotela, umiestnený hneď v prvej línii od pláže, čo je rozdiel od hotela Playalinda. Tiež predložil súdu voucher vystavený na hotel Playalinda. Z uvedeného bolo zrejmé, že odporca nemohol predmetnú skutočnosť ovplyvniť, nebola mu vopred známa a po zmene hotela bol navrhovateľke poskytnutý hotel Playasol Spa rovnakej, prípadne vyššej kategórie. Navrhovateľka následne zobrala svoj návrh späť v časti bodu 2. petitu "agresívnych obchodných praktík" "spočívajúcich napríklad v neoznámení zmeny podstatnej podmienky zájazdu a tým zamedziť spotrebiteľovi využiť jeho právo na

odstúpenie od zmluvy, a tiež" a v tejto časti žiadala konanie zastaviť, preto súd s poukazom na § 96 OSP konanie v tejto časti zastavil. Súd sa ďalej zaoberal bodom 2. reklamácie navrhovateľky a to, že pred hotelom sa nenachádza piesková pláž, ako to uvádza odporca, ale minimálne štrkovo-piesočnatá (kamienkovo-piesočnatá) pláž. Je nesporné, že charakteristika typu pláže v dovolenkovej destinácii patrí v zmysle ustanovenia § 8 ods. 1 písm. f) zákona č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch k hlavným charakteristickým znakom zájazdu, ktorý v tomto prípade bol zájazdom do letoviska v Španielsku, kde jeho hlavnou súčasťou okrem ubytovania je aj kúpanie sa v mori. Z charakteristiky zájazdu opísanej v katalógu odporcu vyplýva, že hotel sa nachádza priamo pri dlhej pieskovej pláži. Odporca tvrdil, že pri charakteristike pláže vychádzal jednak z oficiálnej charakteristiky danej pláže španielskej vládnej agentúry pre cestovný ruch, ktorá vyslovene uvádza, že oblasť Roquetas De Mar má pieskový typ pláže a ďalej vychádzal z propagačných materiálov letoviska Almeria - Španielsko, že oblasť Roquetas de Mar má pieskovú pláž. Uviedol, že takúto charakteristiku pláže poskytuje klientom v katalógoch vyše 10 rokov a tiež podľa potvrdenia španielskej cestovnej kancelárie, pláže Roquetas de Mar - Almeria, sú pieskové. V katalógoch iných slovenských cestovných kancelárií je uvedené, že oblasť Roquetas de Mar je priamo na širokej piesočnatej pláži s hrubozrnným pieskom a tiež v katalógoch českej cestovnej kancelárie Firo tour sa uvádza, že ide o hrubozrnný piesok. Odporkyňa súdu predložila recenzie iných klientov, podľa ktorých je pláž tvorená z jemných guľatých kamienkov veľkosti 2-4 mm. Súd sa oboznámil aj s video záznamom predloženým navrhovateľkou, i odporcom, ako i materiálom z predmetnej pláže poskytnutým oboma stranami a to zo strany navrhovateľa - pieskom a zo strany odporkyne - väčšími, či menšími kamienkami. Z videozáznamov vyplýva, že pláž na okraji mora a pri jeho vstupe do mora je tvorená drobnými kamienkami, následne je pláž pokrytá hrubozrnným pieskom, ten sa potom mení na jemnejší piesok a ďalej znovu prechádza do hrubozrnného piesku. Z uvedeného súd dospel k záveru, že pláž je tvorená z piesku, hrubozrnného piesku a drobných kamienkov nachádzajúcich sa pri vstupe do mora, o ktorej skutočnosti svedčí aj samotný materiál, ktorý predložili zúčastnené strany, jednak kamienky poskytnuté navrhovateľkou a piesok, ktorý z pláže odobral odporca. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný, a preto ho zamietol. Navrhovateľka sa domáhala v bode 2 petitu, aby súd rozhodol, že: "Odporca je povinný zdržať sa klamlivého konania, ako aj všetkých nekalých obchodných praktík spočívajúcich v uvádzaní klamlivých informácií o zájazdoch týkajúcich sa typu pláže na internetovej stránke aj v katalógoch." „Odporca je povinný odstrániť nepravdivý údaj o piesočnej pláži v letovisku Roquetas de Mar a to na svojej internetovej stránke, ako aj na iných internetových stránkach, na ktorých ponúka zájazdy a tiež v katalógoch, v ktorých ponúka zájazdy, pričom v katalógoch, v ktorých ponúka zájazdy a sú už vytlačené na leto 2013, je odporca povinný zabezpečiť označenie údaju typu pláže takým spôsobom, aby spotrebiteľ nemohol byť uvedený do omylu, že sa jedná o piesočnú pláž a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku." Súd však v konaní nezistil, že by sa odporca dopustil klamlivého konania, či nekalých obchodných praktík, v dôsledku ktorých spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie, je nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu. Ako odporca v konaní preukázal, svojich klientov a spotrebiteľov nezavádzal v tom, že v danej oblasti Roquetas de Mar je piesková pláž, nakoľko to vyplýva z oficiálnych charakteristík a popisov danej pláže v oblasti Roquetas de Mar a to od španielskej vládnej agentúry pre cestovný ruch, propagačných španielskych materiálov letoviska Almeria - Španielsko i španielskej cestovnej kancelárie, ktoré všetky uvádzajú, že v oblasti Roquetas de Mar sa nachádza piesková pláž. Z dokazovania tiež vyplynulo, že väčšina slovenských cestovných kancelárií charakterizuje danú oblasť ako pláž s hrubozrnným pieskom. Drobné okrúhle kamienky, ktoré sa nachádzajú väčšinou pri vstupe do mora nemožno brať ako súčasť hlavnej charakteristiky pláže, nakoľko časť pláže pri vstupe do mora môže mať iný charakter ako zvyšok pláže. Je tiež nesporné, že na pláži sa nachádza jednak jemnejší piesok a jednak hrubozrnný piesok, ktorý je len ďalším druhom piesku ako takého. Určite nemožno konštatovať, že v danej oblasti sa nachádza štrkovo-piesočnatá (kamienkovo-piesočnatá) pláž, či dokonca štrková pláž, ako to uvádzala navrhovateľka, pričom v tom prípade by odporca odporoval charakteristike pláže, ako ju popisuje priamo domáca krajina (Španielsko). Navrhovateľka v žiadanom petite bode 2 odsek 2 žiadala zabezpečiť označenie typu pláže takým spôsobom, aby spotrebiteľ nemohol byť uvedený do omylu, že sa jedná o piesočnatú pláž. Navrhovateľka však neuviedla, akým typom pláže by mal navrhovateľ danú oblasť označiť, nakoľko charakteristika pláže môže byť rôzna, čiže takto formulovaný petit je nevykonateľný (nie je známe, či navrhovateľke postačuje údaj o kamienkovej, štrkovej, štrkovo - piesočnatej pláži, či hrubozrnnom piesku). Preto súd aj v tejto časti petitu návrh zamietol. Súd môže len konštatovať, že jednoznačne by bolo vhodnejšie označiť daný typ pláže presnejšou definíciou, kde na tento typ pláže je vhodné uvádzať, že ide o pláž s hrubozrnným pieskom, ktorá charakteristika je určite výstižnejšia a nakoniec ju používajú

aj iné cestovné kancelárie pre oblasť Roquetas de Mar. V tom prípade by mal spotrebiteľ k dispozícii detailnejší a presnejší popis pláže, aby nemohlo dôjsť k nesprávnemu výkladu daného pojmu o type pláže. Keďže súd nezistil, že by sa odporca dopustil klamlivého konania, či nekalých obchodných praktík alebo, že by uviedol výslovne klamlivú informáciu týkajúcu sa typu pláže, návrh ako celok zamietol. V danom prípade súd nedospel k tomu, že by navrhovateľka ako spotrebiteľ bola konaním odporcu ako dodávateľa zájazdu poškodená, keďže reklamáciu navrhovateľky súd nepovažoval za dôvodnú. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením, keďže účastníci konania si do vyhlásenia rozsudku nevyčísľili náhradu trov konania.

Navrhovateľka podala proti rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že pre posúdenie merita veci bol rozhodujúci výklad pojmu piesočnatá pláž, keďže odporca sa zmluvne zaviazal poskytnúť jej službu - ubytovanie v hoteli Playalinda priamo pri dlhej piesočnatej pláži. V priebehu konania zdôrazňovala, že piesok nie je žiadny abstraktný pojem, ale je zadaný tak, že ho otvorí úlomky maximálne do veľkosti 2 milimetre, úlomky väčšie ako 2 milimetre sú štrk. Niekoľkými listinnými dôkazmi preukázala, že aj odporca uvádza zmiešané typy pláží. Poukázala na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Keďže pred podpisom predmetnej zmluvy o obstaraní zájazdu nebola oboznámená so žiadnou odporcovou kvalifikáciou pláží, pri výklade pojmu dlhá piesočnatá pláž je pre ňu ako spotrebiteľa rozhodujúca všeobecne známa, dostupná, objektívne zistiteľná definícia pojmu piesok, ktorý tvoria úlomky vo veľkosti maximálne 2 milimetre. Pokiaľ by išlo o dlhú piesočnatú pláž, piesok by sa musel nachádzať naprieč celou šírkou. Súd však v napadnutom rozsudku nedal špecifickú odpoveď ani na jeden z týchto jej argumentov, napriek tomu, že pre rozhodnutie boli rozhodujúce. Súdu predložila recenzie iných klientov, avšak v rozsudku sa nespomína, že recenzenti písali, že po pláži sa kvôli kamienkom zle chodilo. Namiesto toho sa súd stotožnil s argumentáciou odporcu, že údajom o piesočnatej pláži v Roquetas de Mar spotrebiteľov nezavádzal, nakoľko to vyplýva z oficiálnych charakteristík a popisov danej pláže. Konfrontáciou záverov súdu s ňou predloženým videozáznamom dospejeme k záveru, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. Kamienky sa nachádzajú naprieč celou plážou (okrem úzkeho pásu piesku), nielen väčšinou pri vstupe do mora, pričom kamienky nachádzajúce sa pri vstupe do mora a niekoľko metrov od hranice mora možno len ťažko označiť za drobné, keďže tieto merali aj viac ako 1 cm.

Z videozáznamu je nespochybniteľné, že kamienky vo veľkosti 4 až 5 milimetrov a viac tvoria väčšiu časť pláže, kým piesku sa na nej nachádzal iba úzky pás v okolí plážových ležadiel, napriek tomu, podľa názoru súdu, tieto kamienky, ktoré možno len ťažko označiť ako piesok, nemožno brať ako súčasť hlavnej charakteristiky pláže. Súd 1. stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď pri právnom posúdení veci opomenul zohľadniť 2 podstatné ustanovenia a to § 54 ods. 2 a § 741j ods. 1 Občianskeho zákonníka. Sú v napadnutom rozsudku zbavuje odporcu zodpovednosti za uvádzanie nepravdivých informácií odkazom na identické tvrdenia iných subjektov. To však priamo odporuje súdom citovanému ustanoveniu § 741i ods. 1 Občianskeho zákonníka, z ktorého jednoznačne vyplýva priama a objektívna zodpovednosť odporcu za porušenie záväzkov vyplývajúcich z uzatvorenej zmluvy, bez ohľadu na to, či tieto záväzky má splniť cestovná kancelária alebo iní dodávateľia služieb. Keďže zo strany odporcu došlo k porušeniu záväzku vyplývajúceho zo zmluvy, domáhala sa zaplatenia sumy 213,33 eura, pričom túto odôvodňovala nedodaním služby v dohodnutej kvalite. Možnosť liberácie odporcu zo zodpovednosti za spôsobenú škodu upravuje § 741j ods. 1 Občianskeho zákonníka, akékoľvek oficiálne dovolenkové materiály však možno iba ťažko subsumovať pod niektorý z jeho troch taxatívne vymedzených liberačných dôvodov. Pokiaľ sa odporca napriek osobným návštevám a infocestám niekoľkokrát počas roka cíti byť uvedený do omylu zo strany ním uvádzaných subjektov, môže si skúsiť uplatniť voči nemu regres, avšak na zodpovednosti odporcu za porušenie jeho zmluvných záväzkov to nič nemení. Porušenie zákazu klamaní spotrebiteľa nespôsobuje iba poskytnutie vyslovene nepravdivéj informácie, postačuje, ak je takáto informácia nepresná, neúplná, nejasná, či dvojzmyselná, prípadne zamlčaná. Podľa § 8 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiňovať, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa. Klamlivosť obchodnej praktiky spôsobuje už aj samotný vznik nebezpečenstva uvedenia do omylu. Pri výbere dovolenky bola pre ňu informácia o piesočnej pláži rozhodujúca, a teda bez tohto nepravdivého údaju by si zájazd nekúpila. Súd síce potvrdil, že označenie typu pláže je nepresné a že môže dôjsť k nesprávnemu pochopeniu typu pláže, čo môže

zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil alebo akýmkoľvek spôsobom môže viesť do omylu, napriek tomu nezistil žiadne porušenia Zákona o ochrane spotrebiteľa. Rozhodnutie súdu tak v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z uvedeného je nespochybniteľné, že súd použil pri výklade pojmu dlhá piesočnatá pláž v rozpore s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka výklad, ktorý je priaznivejší pre odporcu, a nie pre spotrebiteľa, pričom zbavenie sa odporcu zodpovednosti za porušenie zmluvných záväzkov a klamanie spotrebiteľa s poukazom na akékoľvek oficiálne dovolenkové informácie nenachádza oporu v právnom poriadku SR. Tieto závery sa pritom dostávajú do priameho rozporu s ním citovanými právnymi normami. K formulácii bodu 2 petitu uviedla, že pokiaľ súd považoval akúkoľvek časť navrhovaného bodu 2 za nesprávnu, neúplnú alebo nezrozumiteľnú, mali v zmysle § 43 ods. 1 ODP vyzvať na jeho doplnenie alebo opravenie, čo sa však nestalo. Nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie súd pritom nezamieta, ale odmieta. Súd neuviedol, ktorú konkrétnu časť v bode 2 návrhu považuje za neurčitú, pričom neurčitosť len v časti návrhu v bode 2 nemôže bez ďalšieho spôsobiť neurčitosť celého návrhu bodu 2. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu 1. stupňa zmenil a jej návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Alternatívne navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednania na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom konania a v dôsledku odvolania aj odvolacieho konania bolo posúdenie nárokov navrhovateľky vyplývajúcich z reklamácie plnenia poskytnutého navrhovateľom zo zmluvy o obstaraní zájazdu zo dňa 30. 08. 2012. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje. Odvolací súd k námietkam navrhovateľky v odvolaní dodáva, že navrhovateľka nárok, uplatňovaný v tomto konaní, odvodzovala od dvoch skutočností a to jednak toho, že po prilete na letisko im bolo delegátkou odporcu oznámené, že ubytovaní budú v inom hoteli (Playasol Spa), a jednak z dôvodu, že pri výbere dovolenky bola pre nich rozhodujúcim faktorom piesočnatá pláž, pričom pred hotelom, ako aj v dlhej vzdialenosti od hotela sa nenachádza piesočnatá pláž, ale pláž kamienková. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že o zmene ubytovania navrhovateľky z hotela Playalinda do hotela Playasol Spa sa odporca dozvedel až v deň priletu navrhovateľky do destinácie dňa 01. 09. 2012 a to z oznámenia generálneho riaditeľa španielskej siete Hotela Playa a teda nemohol navrhovateľku pred začatím zájazdu na túto skutočnosť upozorniť. Keďže im bol odporcom zabezpečený hotel rovnakej kategórie, vzdialený od pôvodného hotela len 50 m a samotná navrhovateľka v priebehu konania výhrady k samotnému ubytovaniu v tomto hoteli neuvádzala, odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že navrhovateľke z tohto dôvodu nárok na zaplatenie žalovanej sumy nevznikol. K druhému dôvodu, od ktorého si navrhovateľka uplatňovala žalovaný nárok, odvolací súd dodáva, že sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa aj v tom, že k hlavným charakteristickým znakom zájazdu v prípade pobytu pri mori je aj charakteristika pláže, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že v katalógu odporcu bolo uvedené, že hotel sa nachádza priamo pri dlhej pieskovej pláži. Z materiálu predloženého oboma stranami v priebehu konania z predmetnej pláže, ako aj videozáznamov oboch účastníkov z tejto pláže vyplýva to, že pláž na okraji mora a pri jeho vstupe do mora je tvorená drobnými kamienkami a ďalej je na pláži hrubozrnný piesok, potom jemnejší piesok, ktorý znovu prechádza do hrubozrnného piesku. S takto zisteným skutkovým stavom súdom prvého stupňa sa odvolací súd stotožňuje. Po preskúmaní veci však odvolací súd dospel k záveru, že tvrdenie navrhovateľky, že to, aký piesok bude na pláži,

bolo pre ňu pri výbere dovolenky rozhodujúce, v konaní nebolo preukázané a nie je z neho ani zrejmé, že navrhovateľka si pri uzatváraní zmluvy o obstaraní zájazdu vymienila, že musí ísť o pieskovú pláž a akej kvality. Samotná navrhovateľka v priebehu konania ani netvrdila, že by pri uzatváraní zmluvy o obstaraní zájazdu dotazovala pracovníkov odporcu a uisťovala sa, či je pláž pred hotelom, ktorý si vybrala, naozaj piesková a neinformovala sa na to, o aký piesok sa jedná. Ak potom španielska strana na svojich stránkach uvádzala, že v tejto oblasti je piesočnatá pláž, uvedením tvrdenia v katalógu odporcu, že hotel sa nachádza na dlhej piesočnatej pláži nešlo zo strany odporcu o klamlivú obchodnú praktiku. To, že odporca v katalógu piesok viac nešpecifikoval, nemožno za daných okolností považovať za úmysel oklamať spotrebiteľa, keď charakteristika pláže uvedená odporcom sa zhodovala s oficiálnou charakteristikou tejto pláže Španielskom. K dôvodom odvolania odvolací súd ešte dodáva, že pokiaľ sa aj súd prvého stupňa v rozhodnutí nezaoberal tým, ako je definovaný piesok a štrk a nevyvodil z toho, vzhľadom daným k skutkovým zisteniam, záver, odvolací súd túto námietku navrhovateľky nepovažoval za dôvodnú, pretože priemerný spotrebiteľ pri výbere dovolenkovej destinácie nevychádza z definície piesku a štrku, ale z toho, čo sa pod týmito slovami obvykle rozumie, pričom priemernému spotrebiteľovi je zrejmé, že piesok v rôznych destináciách sa svojou kvalitou môže odlišovať, a teda, pokiaľ je pre spotrebiteľa pri výbere dovolenky kvalita piesku rozhodujúca, mal by tejto otázke venovať primeranú pozornosť. Navrhovateľka, napriek tomu, že uvádzala, že táto okolnosť bola pre ňu pri výbere dovolenky rozhodujúca, v konaní netvrdila, že sa touto okolnosťou pred uzavretím zmluvy o obstaraní zájazdu zaoberala, čítala recenzie ostatných ľudí na kvalitu pláže na internete (tak, ako sa tomu venovala v priebehu konania) a ani netvrdila, že sa na bližšiu charakteristiku pláže pýtala u odporcu pred uzavretím zmluvy o obstaraní zájazdu. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval ani jeden z dôvodov uvedených navrhovateľkou v návrhu za dôvodný, preto rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým návrh navrhovateľky zamietol, považoval za vecne správny, a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, pretože súd prvého stupňa rozhodol, že o nich rozhodne samostatným uznesením.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.